

Arvoisa laulopedagogi,

Mailan muutettua Helsinkiin Oopperan naapuriin alkoi kaksikymmenvuotisen Ystävyys-, yhteistyö- ja avunantosopimuksemme jatkoaika. Ravintola Kuun pöydässä aikakone kuljetti minut milloin millekin kymmenluvulle, ja kuunnellessani tarinoita toisensa jälkeen alkoi mielessäni keväällä 2014 itää toive saada jotakin myös paperille. Maila ryhtyi innokkaasti toimeen.

"Silloin, kun se parasta on ollut". Niin lukee kuvan alla, jossa me Mailan kanssa halaamme toisiamme menestyksen hetkellä. Minulla on ollut Opettaja. Ja on vieläkin. Harva ihmissuhteeni on kestänyt tuulta, tuiskua ja auringonpaistetta niin kuin yhteyteni ensimmäiseen laulunopettajaani, jonka kanssa on jaettu hyvät ja varsinkin ne huonot hetket. Mailalla on ollut voimaa jakaa ne kaikki. Joskus opiskeluaikana Mailan jännitettyä posket punaisina opiskelijoidensa pärjäämistä oli pakko toivoa, että hänen sydämensä kestää kaikenlaisia läpätysä...

Olen kiitollinen jokaisesta Keski-Suomen Konservatoriossa viettämästäni opintovuodesta. Ruuhkavuodet kuuluivat pinkoessani ylös ja alas Jyväskylän Harjua. Sain täydellisen peruskoulutuksen, josta oli hyvä jatkaa eteenpäin. Harva laulunopiskelija tänä päivänä nauttii kolmesta laulutunnista ja kahdesta säestystunnista viikossa puhumattakaan siitä, että melkein koska tahansa ovat ovet opettajan ja pianistin luokkiin olleet auki pikku piipahdusta varten.

Toivottavasti te, lukijat, saatte suloisen tuulahduksen silkkihansikkaiden ja brokadimekkojen, lied-konserttien ja tanssiaisten ajasta. Silloin, kun se parasta on ollut. Vai oliko?

kesäkuussa 2015

Raisa Vaarna